

Heemkring Ravensteyn

Boortmeerbeek

Dag Mensen Allemaal,

Met enige vertraging valt dit 1ste nummer van 1989 in Uw brievenbus. Mea Culpa, Mea Maxima Culpa hiervoor. Er is echter zo veel te doen. Nog maar pas is de tentoonstelling rond het dagelijks leven tijdens W.O.II. achter de rug of hop, de datum van een volgende tentoonstelling rond de slag van Schiplaken komt reeds in zicht. Terloops, alle materiaal in dat verband is van harte welkom. Houdt in ieder geval het week-end van 26 augustus vrij, het belooft nu reeds de moeite te worden.

We vernemen ook dat het kerkhof rond de kerk van Hever eerlang gesloten wordt. Hoog tijd dus om een inventaris op te maken van de aanwezige graven (misschien zelfs op beeld), om ze toch enigszins voor het nageslacht te bewaren.

Het volschrijven van een heemkundig tijdschrift mag niet alleen het werk blijven van leden van een of ander werkgroep, ook gewone leden van de heemkring moeten er hun meningen, vragen, artikels in kwijt kunnen. Daarom een eerste reactie van een lid in dit nummer. Dat anderen zijn voorbeeld volgen !

Tot slot, onze nu reeds traditie geworden Rommelmarkt gaat door op 15 augustus 1989 op en rond het Dorpsplein van Boortmeerbeek.

Veel leesgenot,

R. Korten
Voorzitter

2

Een eeuw legaat Emile de Meester de Ravestein

Op 20 april 1889 omtrent 4 u. in de morgen overleed in zijn kasteel Ravestein, gelegen aan een Oude Dijle-arm, waar hij van een rustige (sic) oude dag genoot na een briljante en rijkge vulde diplomatieke carrière de weledele heer Emile Joannes Judocus Emmanuel Gislenus de Meester de Ravestein.

Emile, oudste zoon van Constantinus Petrus Joannes de Meester de Ravestein (burgemeester van Hever onder de Fransen, de Hollanders en de jonge Belgische staat) en Carolina Maria Francisca de Wargny d'Audenhoven, overleed ongehuwd op 77-jarige leeftijd.

Hij vulde zijn levensavond met zijn archeologische verzamelingen, zijn rijke kunstcollecties (schilderijen, zilverwerk,...) en zijn fanfare "Vrijheid en standvastigheid", waarvan hij ere-voorzitter en beschermheer was.

20 april 1889 reeds een eeuw geleden.

Op die dag kreeg het testament dat Emile op 20 maart 1885 eigenhandig opstelde zijn uitwerking. Emile legde met dit testament de basis voor de dienstverlening op sociaal vlak (vooral m.b.t. de derde leeftijd), welke in de loop der 20ste eeuw eerst te Hever, later na de fusie der gemeente -01-01-1977, ook te Boortmeerbeek, uit de grond werd gestampt.

Hij legerde namelijk zijn ganse onroerend vermogen aan het toenmalige "bureau de bienfaisance" - opvolger van de H. Geesttafel van het Ancien Régime en voorloper van resp. C.O.O. en O.C.M.W.

Eigenlijk besefte men te Hever gedurende de voorbije eeuw nooit ten volle - of heeft men het nooit willen doen- wat Emile de Meester de Ravestein voor de ontwikkeling op sociaal gebied voor onze gemeente(n) betekende.

Wat is hiervan de reden ?

Emile de Meester de Ravestein
(1812 - 1889)

Wellicht ligt het gebrek aan goede verstandhouding tussen Emile de Meester de Ravestein en de toenmalige dorpsheerder E.H. Huygens aan de basis van dit "onbegrip".

Zoals geweten was Emile de Meester de Ravestein een aanhanger van het "liberale" (dit wou nog niet zeggen anti-klerikaal) gedachtengoed. Gezien dit door Huygens en consoorten beschouwd werd als afvalligheid -denken we op nationaal vlak maar aan de verwoede schoolstrijd die er in die jaren woedde - konden beiden niet meer met mekaar over de baan. Emile werd dan ook fanatieker en wou met de plaatselijke clerus in elk geval niks meer te maken hebben.

Een logisch gevolg hiervan is dan ook de inlassing van de beruchte clause in zijn testament:

"Ils (les revenus de mes propriétés) ne pourront jamais servir sous quelques prétexte que ce soit, à l'entretien d'un culte quelconque et jamais derrière l'hospice un couvent ne pourra venir se cacher."

Emile had echter het ongeluk dat de uitvoerders van zijn testament niet tot de zogenaamde "liberale" strekking behoorden. Bovendien liet de toenmalige tijdsgeest de nauwgezette uitvoering van het testament niet toe. Zeker te Hever niet.

Vooreerst leunden de toenmalige dorpsbestuurders, Schueremans en Co. aan bij Huygens.

Schueremans zou het dus na de dood van Emile de Meester de Ravestein niet over een andere boeg gooien.

Hij zou dus niet toegeven aan bovengeciteerde passage van het testament.

Het opzetten van een "hospice" kon toendertijd alleen door de caritatieve inzet van een of andere religieuze orde. Lekenpersoneel kon niet ingezet worden.

Hever was slechts een kleine arme landbouwgemeente, die slechts node de eindjes aan elkaar kon knopen.

Het bureel van weldadigheid was wel rijk aan onroerend goed - ingevolge het testament -, maar niet aan liquide middelen.

Men moest zelfs een lening aangaan om de successierechten te kunnen betalen, vermits het testament stipuleerde: het legaat moet één geheel blijven - er mag niet verkocht worden.

Zoals het verleden heeft bewezen werd ook van dit beginsel afgeweken en werd er in de loop der jaren ondoordacht verkocht.

Wat werd er dan gedaan ?

Het legaat werd zeker in dank aanvaard, maar men wou er niet al te zeer de naam van Emile aan verbinden, gezien de heibel die hij veroorzaakte door het vastleggen van zulke strenge eisen aan de uitvoering van het legaat, eisen die ingevolge tijds- en plaatsgebonden omstandigheden oninvolgbaar waren voor de toenmalige Heverse dorpsnotabelen.

De nadruk leggen op Emile's naam zou ook de ontwrichting van de testamentaire clausules benadrukken en dat wou men te Hever liever niet.

Had Emile de Meester de Ravestein het dan bij het verkeerde eind om zulke eisen te stellen?

O.i. niet !

Uit de weinige gegevens die we over het dagelijks leven van deze man in de mondelinge overleveringen hebben kunnen inzamelen, komt hij naar voor als een weliswaar streng, maar rechtvaardige persoonlijkheid.

Een faire behandeling werd op gelijke wijze beantwoord; een aanmatigend optreden, een hem miskennende houding werd eveneens met gelijke munt betaald.

Vanuit zijn gedachtengoed heeft Emile de Meester de Ravestein dus juist gehandeld bij het opstellen van zijn laatste wilsbeschikking.

Omdat echter nooit voor 100% een juiste uitvoering aan het testament gegeven werd, werd te Hever slechts met enige schroom (zou Emile zich niet omdraaien in zijn graf ?) zijn naam met de stichting verbonden. Ten onrechte.!

Bekijken we het recente verleden, dan kunnen we stellen dat uiteindelijk toch de gewraakte testamentaire clausule werden uitgevoerd.

Het rusthuis de Ravestein draait sedert geruime tijd voor 99% met lekenpersoneel.

Om het met de woorden van het testament te zeggen:

"Er verbergt zich geen klooster achter de muren".

De verkoop van het onroerend goed gebeurt alleen voor herinvestering in het rusthuis, -cfr. de mooi geïntegreerde nieuwbouw, die het uitzicht van het oude kasteel geenszins schaadt.

Meer zelfs, zeer recent (einde maart '89) werd ook de oude pachthoeve van Ravestein, ooit door de C.O.O. verkocht, opnieuw aangekocht om ze opnieuw te integreren in het domein.

Het weten waard:

- In het museum van Busleyden te Mechelen wordt de schilderijverzameling van Emile de Meester de Ravestein tentoongesteld in een zaal, die zijn naam draagt.
- Bijna de ganse egyptische afdeling van het Museum voor Kunst en Geschiedenis (Cinquantenaire) te Brussel is opgebouwd uit de oudheidkundige verzameling, die Emile de Meester de Ravestein opbouwde tijdens zijn italiaanse periode.
- Heemkring Ravesteyn gaf in 1987 ter gelegenheid van haar eerste tentoonstelling, gewijd over de familie "de Meester", een boekwerkje uit over Emile de Meester de Ravestein. Auteurs zijn Jan Peeters en Georges Wouters. (nog in beperkte oplage voorradig bij de bestuursleden van de heemkring).

Jan Peeters.

Een vondeling te Mechelen, stamvader van een nieuwe familie.

Op 27 april 1813 om 5 uur na de middag is heden een proces-verbaal opgemaakt om in te schrijven in de geboorte-registers de tekst die volgt :

"Uittreksel van het register der vondelingen, gedeponeed in de schuif, die geplaatst is bij het bureel van de burgerlijke rust-huizen aan het hospice der ouderlingen van Mechelen, in uitvoering van het keizerlijk decreet van 19 januari 1811.

Ten jare 1813, den 26ste april om 4 uur nademiddag, Wij, ondergetekende bestuurders van de burgerlijke godshuizen van de stad Mechelen, departement van de beide Nethen, verklaren dat een kind gevonden werd in de schuif, staande bij het bureel van het hospice der ouderlingen, gedeponeed geweest zijnde en herkend behorende tot het mannelijk geslacht. Het gezegde kind had geen enkel natuurlijk herkenningsteken, maar het had de helft van een beeldje op zich, hetgeen we gehecht hebben aan huidige akte opdat het kind later zou kunnen herkend worden bij mogelijke opeising. Het kind was gekleed in een beguin, een muts van basin, een hemdje en een camisol van katoen van bruine kleur en gewikkeld in een witte baie. Waarvan wij dit proces-verbaal opgesteld hebben om te dienen tot wat volgt,

Gedaan te Mechelen, 27 april 1813.

Getek. Estrix

Na lezing van het proces-verbaal en na vertoning van het kind, welk hierin vermeld is, hebben wij ondergetekende adjunct ambtenaar van de burgerlijke stand, gedelegeerd door de Maire de naam gegeven aan het kind van

M A R C E L L I N D E W E S E R en hebben het in handen van het bestuur der burgerlijke godshuizen gegeven om het te onderhouden.

Waarvan akte.

Getek. Estrix

"

Deze Marcellinus DeWeser, groot gebracht door de Burgerlijke Godshuizen te Mechelen werd de stamvader van een ganse reeks afstammelingen, die vooral te Hever een vestigingsplaats vonden.

Marcellinus Deweser, ook Guillaume genoemd, verdiende de kost als dienstbode. Hij huwde te Muizen op 10 januari 1843 met Anna Maria VERBIST(°Muizen 26/06/1812) en kwam zich te Hever vestigen. Vóór hij te Hever op 10 februari 1853 stierf legde hij met 5 kinderen de basis voor 3 familietakken DeWeser, welke wij hierna vermelden.

- I.1. Jan, ° Muizen 15/06/1843 , die volgt.
2. Jan Francis, °Hever 21/10/1844 - + Hever 09/10/1889 ongehuwd
 3. Petrus, °Hever 16/09/1846, die volgt
 4. François Joseph, °Hever 02/06/1849 - + Mechelen 04/02/1872 als soldaat in de kliniek in de Stassartstraat.
 5. Andries, °Hever 12/12/1850, die volgt.

II.

1. Jan, °Muizen 15/06/1843 , x GOOVAERTS Anna Catharina, + Hever 22/02/1908 ; waarvan,
 - 1.1 Anna Maria °Muizen 22/05/1876 - x Hever 01/09/1897 met SELLESLACH Petrus Cornelis, + Hever 04/07/1952.
 - 1.2 Elisabeth °muizen 10/04/1878 - + Hever 10/06/1884
 - 1.3 Petrus Alphonsius °Muizen 14/08/1879, die volgt.
 - 1.4 Ludovica Isabella °Muizen 20/03/1881 - x Hever 04/03/1907 met VERMEULEN Leopoldus Joannes, + Hever 30/01/1966
 - 1.5 Lambertus °Muizen 08/07/1882 - + Hever 24/07/1952 ongehuwd
 - 1.6 Elisabeth °Hever 20/12/1886 - x Hever 10/11/1909 met MATHIJS Jan Frans, + Hever 11/02/1962

III.

- 1.3 Petrus Alphonsius, °Muizen 14/08/1879 - x Hever 04/03/1907 met VERMEULEN Maria Rosalia, + Hever 07/01/1967 ; waarvan,
 - 1.3.1 Jan, °Hever 19/12/1907, die volgt
 - 1.3.2 Maria Catharina, °Hever 05/02/1909 - x Hever 29/10/1932 met VERMEULEN Edward

- 1.3.3 Joannes Albertus, °Hever 10/09/1910, die volgt
- 1.3.4 Maria Alina, °Hever 03/03/1913 - x Hever 05/06/1937 met
HAEMELS August
- 1.3.5 Franciscus °Hever 13/01/1915, die volgt
- 1.3.6 Ludovica Elisabeth, °Hever 20/04/1917 - x Hever 09/08/1941
met VERLINDEN Livinus Alfons
- 1.3.7 Joannes henricus, ° Hever 24/09/1919 . die volgt
- 1.3.8 Jeannetta, °Hever 30/07/1922, - x Hever 10/11/1945 met
WINNELLINCKX August.

IV.

- 1.3.1 Jan, °Hever 19/12/1907 - x Hever 04/06/1932 met
DELEEBEECK Maria Augusta Amelia , + Mechelen 15/07/1983 ;
waarvan
 - 1.3.1.1 Maria Alphonsia Rosalia, ° Hever 28/05/1933 - Hever 11/04/1933
met WINNELLINCKX Constant Jozef
 - 1.3.1.2 Rosalia leonia, °Hever 18/07/1937 - x Hever 21/09/1957 met
VLEMINCKX Homere Gustaaf
 - 1.3.1.3 Juliaan Maurits, ° Hever 01/09/1939 - x Wilsele 09/05/1968
met VERBELEN Elza Maria Augusta , waarvan kinderen.
 - 1.3.1.4 Albert, ° Hever 30/01/1939 - x Putte 22/04/1977 met
DE WINTER Julienne Lea, waarvan kinderen
 - 1.3.1.5 Marcellina Frederica, °Hever 26/12/1947 - x Hever 20/04/1968
met PIRA Karel Maurits Maria

- 1.3.3 Joannes Albert , °Hever 10/09/1910 - x Boortmeerbeek 13/02/1937
met DE CONINCK Ludovica Antonia; waarvan
 - 1.3.3.1. Ivonna Alfonsina Isabella, °Boortmeerbeek 05/01/1938
x Boortmeerbeek 27/09/1969 met CASTEELS Marcel Alfons
 - 1.3.3.2 Maurits Ferdinand, ° Boortmeerbeek 01/11/1941 - x Boortmeer-
beek 30/08/1966 met GEETS Paula Pelagia , waarvan kinderen.
 - 1.3.3.3 Reinhilde , ° Leuven 31/07/1956 - + Boortmeerbeek 07/10/1956

1.3.5 Franciscus °Hever 13/01/1915 - x Hever 17/02/1942 met
SERVRANCKX Maria Amelia; waarvan

1.3.5.1 Clementina Alfonsina Simonna ° mechelen 09/05/1943
x Hever 06/08/1964 met VANDERSTAPPEN Roger Filip Eduard

1.3.5.2 Rosa Emma, ° Mechelen 08/03/1948 - x Hever 27/03/1966
met VERSCHUEREN Georges Marcel Hugo

1.3.5.3 Maria Joanna, ° hever 23/01/1952 - x Hever 26/05/1973
met VAN ASSCHOT François

1.3.7 Joannes Henricus ° Hever 24/09/1919 - x Rijmenam 24/05/1941
met OP DE BEECK Leonia Irena; waarvan

1.3.7.1 Simmona Emmerentia Anna ° Mechelen 11/01/1941

1.3.7.2 Rosa , ° Mechelen 03/07/1942 - + Rijmenam 23/08/1942

1.3.7.3 Willy Octaaf Maurits ° rijmenam 29/06/1944

1.3.7.4 Simmona Melania Alphonsine °Rijmenam 23/04/1950

1.3.7.5 Jan Maurice °Rijmenam 06/10/1951

1.3.7.6 Paul Albert ° Rijmenam 26/05/1955

Fr. Jacobs

(wordt vervolgd)

DE PREHISTORIE OP 100 KM VAN ONZE DEUR

Te Eindhoven, alom gekend van zijn voetbal en spitstechnologie, kan je op een paar boogscheuten en nog enkele steenworpen van het centrum een duik van 3.000 jaar in de geschiedenis maken, nl. in de ijzertijd. Aan de Boutsenlaan 161 bij de ring ligt een unieke prehistorische nederzetting. Daar is het dagelijks leven gereconstrueerd, zoals het vermoedelijk zo'n 3.000 jaar geleden, moet hebben uitgezien.

Men heeft er gepoogd een zo nauwkeurig mogelijk beeld op te hangen van de levenswijze van een dorpje uit die tijd. Geschreven bronnen ontbreken helemaal en materiële vondsten zijn zeldzaam. Daarom proberen archeologen door allerlei proefnemingen er achter te komen hoe de primitieve mens zijn problemen oploste. De reconstructie van het dorp is een van de doelstellingen van de stichting "Prehistorisch Huis". Tijdens de week-ends en in de vakanties is de nederzetting bewoond. Door het laten bewonen en in bedrijf houden van boerderijen wil men een beter inzicht bekomen in de levenswijze van toen. Alles gebeurt met zorgvuldig nagemaakte gereedschappen, materialen, kleding, gebruiksvoorwerpen van pakweg 3.000 jaar geleden.

In tegenstelling tot wat de benaming 'ijzertijd' doet vermoeden, speelde ijzer slechts een beperkte rol in de lage landen. Vondsten van ijzer-oer (grondstof) waren zeldzaam. De bevolking leefde in de eerste plaats van landbouw. De nederzettingen waren self-supporting. Ze vormden een gesloten geheel. Contacten met andere nederzettingen ontstonden slechts in het laatste stadium van de ijzertijd door het verschijnen van een gemeenschappelijke vijand : de Romeinen.

De huizen werden gebouwd in de nabijheid van een bos en een rivier. Klei, leem, hout , water waren onmisbare bouwmaterialen. Vorm en oppervlakte van de boerderij was aangepast aan de activiteit van de bewoners.

Elke boer had veel kleine akkertjes, omheind met hekken om het wild en het vee buiten te houden. Een gezin beschikte over een stookplaats, een maalsteen, een weefgetouw en een broodoven. Vee hoeden en potten bakken geschiedde gemeenschappelijk. Men verbouwde tarwe voor het brood, gerst voor het bier, vlas voor weefsels, gierst, rogge,... allerlei groenten, kruiden en planten om kleurstoffen te maken.

De landbouw was gebaseerd op het tweeslagstelsel. Akkers lagen soms jaren braak en dienden dan als weideplaats voor het vee, wat een natuurlijke bemesting tot gevolg had. Daarna werden ze terug in gebruik genomen. Koeien leverden melk, vlees en huiden. Verder vinden we varkens, schapen, kippen, geiten en ganzen.

Pas na de komst van de Romeinen werden deze dieren vetgemest en verkocht als voedsel, o.a. aan de legioensoldaten.

Elke maand wordt in Eindhoven een week-end gespendeerd aan demonstraties van oude technieken. Men kan er tevens individueel of in groep een dag, een week-end of een week prehistorisch gaan leven. De nederzetting is alle dagen te bezichtigen van 10 to 18 uur. Inkom 1 gulden.

R. KORTEN

GEVRAAGD !

Voor onze herdenkingstentoonstelling "75 jaar Slag van Schiplaken" zoeken wij oude foto's, dagboeken, herinneringen, aandenkens, getuigenissen, enz. om deze tentoonstelling te stofferen. Heeft U iets dat ons van pas kan komen? Geef het dan even in bruikleen aan de Heemkring. Wij zorgen voor reproductie en geven U Uw materiaal ongeschonden terug.

Momenteel wordt er ook gewerkt aan de geschiedenis van enkele oude families uit Boortmeerbeek en Hever , nl. De Keyser, Wouters, Servaes, Vloebergh, Servranckx, Verschuieren, Van Gorp, Geets. Alle materiaal en anecdoten zijn welkom.

Eenzelfde oproep gaat ook uit naar alle materiaal in verband met de herbergen van Hever en Schiplaken.

NIEUWS VAN ANDERE HEEMKRINGEN

ERF EN HEEM - ST KATELIJNE WEVER - MIDZEELHOEVE

- Naar aanleiding van hun tentoonstelling 85 j. Kon.Fanfare "Zucht naar Kunst" van 19/3 tot 23/4/89 schreef dhr. Verstraeten een beknopte geschiedenis van deze fanfare (80 blz.), vertrekkend van "De Ware Eendracht (1890), via "St Augustinuskring" tot de huidige fanfare met het relaas van teerfeesten, festivals, muziekkavonden, enz. Kostprijs : 70,- + 20,- port.
- F. Busschots, die 28 keer de bedevaart van Duffel naar Scherpenheuvel meemaakte schreef zijn herinneringen en ervaringen van deze voettochten neer. 25 blz. met oude foto's en liederen, en de vele veranderingen doorheen de jaren. Prijs : 50,- + 20,- port
Rek. nr. Erf en Heem , St Kat. Waver: 068-0508840-05
- Tentoonstelling 14/5 tot 25/6/89
"Kreatief met naald en draad" rond geboorte - en doopselgebruiken.
- Tentoonstelling 2/7 tot 3/9/89
Uit de verzamelingen van "Erf en Heem"

DE SEMSE

- 23/6/89 : herdenking W.O.I. misviering in de kerk van Verbrande Brug - Hulde aan monument de Tresignies
- 24/6/89 : Plechtigheid in de kerk van Eppegem - bevelsoverdracht 2e Jagers te voet uit Siegen op dorpsplein te Eppegem
Tentoonstelling in de schuur : "Het leger nu"
Tentoonstelling in het museum : "Herinneringen W.O.I. : 24/6 -15/7"

HET MOLENIJZER - PUTTE

- geeft in hun nr. 1/89 de geschiedenis van de Putse stenen molen.

DUFFLA

- Gemeentearchief en heembibliotheek : openingsuren : ma. 18.30 - 19.30u; woensd. 14 - 16.30 u ; elke 1ste en 3de zaterd. 14 - 17 u.

GOUW BRABANT

- Gouwdag Brabant : 4/6/89 in de parochiezaak te Meerbeek van 10 tot 17 u: diverse voordrachten en rondleidingen.

Vervolgreeks : DE HEVERSE HERBERGEN VOOR 1914-18. (deel I)

INLEIDING

Hever kent wel geen "Lied der Herbergen"(cfr. Pros Van der Hulst en zijn liedje der 59 cafees van Boortmeerbeek) doch het aantal staminees was er ook niet gering zoals dat trouwens overal in het gemoedelijke Vlaamse land het geval was. Herbergbezoek was de enige ontspanning voor de hard werkende mannen en op zondag en met de kermis ook voor de vrouwen. De exploitanten van de toenmalige herbergen konden wel van hun tapkast niet leven maar het bracht toch een extraatje op en vooral, ze deden het graag omdat ze er het sociaal gevoel voor hadden en ze van de gezelligheid hielden die het meebracht. Omdat Hever een eenvoudige structuur had, nl. lintbebouwing die aan de Vaart begon en na een halve cirkel afgelegd te hebben hogerop terug de Vaart bereikte - met Schiplaken erbij was het een volledige cirkel - hebben wij die weg maar te volgen.

DE KROEGENTOCHT

We starten aan de Heverse kant van de Vaart rechtover de woning van Emiel Compté (gewezen schepen) en vinden daar het opgesmukte huis , Bieststraat 174, bewoond door Ludovicus Mathijs. Dit was vroeger de herberg van Jaak van Fées.

1. Bij "Jaak van Fées - Jacobus Verschuieren en Maria Mariën"

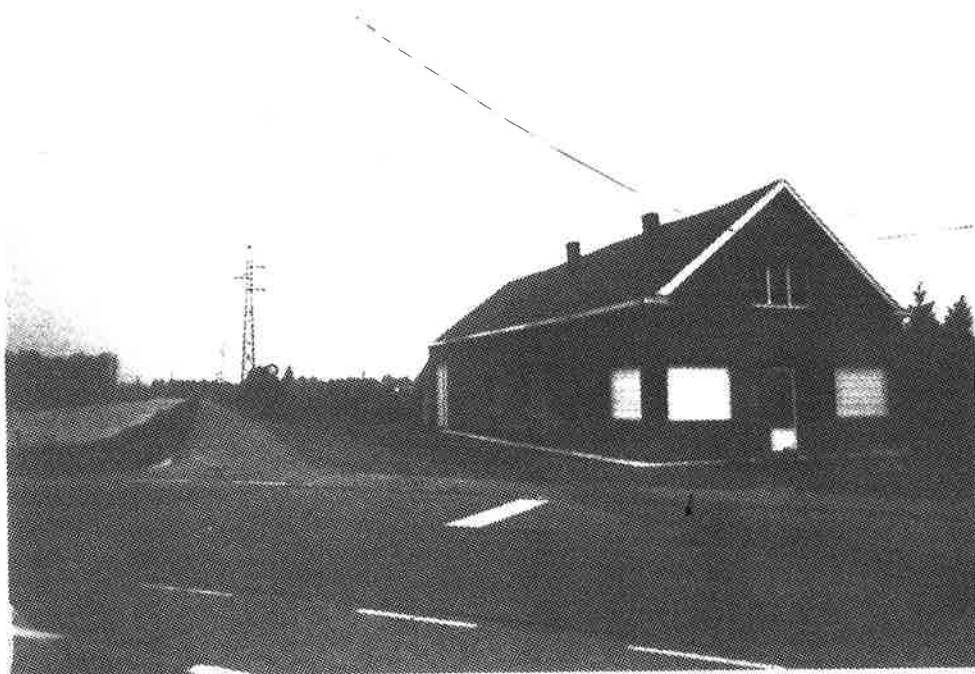
Deze herberg, met uithangbord "In het land van beloften" (dixit mevr. Jacobs - Baetens) was gevestigd in een laag doch vrij lang huis, dat met de voorgevel naar de Vaart gericht was. De herberg werd vermoedelijk rond 1870 geopend door de ouders van Jaak, het echtpaar Felix Gerardus Verschuieren - Troukens. Felix was een broer van Joannes Emmanuel, uitbater van de oude barreel.

De ouders van Jaak Fées, die ingevolge erfenissen en een zuinig leven de faam hadden niet onwelstellend te zijn, woonden eerst op het Heiken in het huis (thans in verbouwing Pachthofstraat 68)

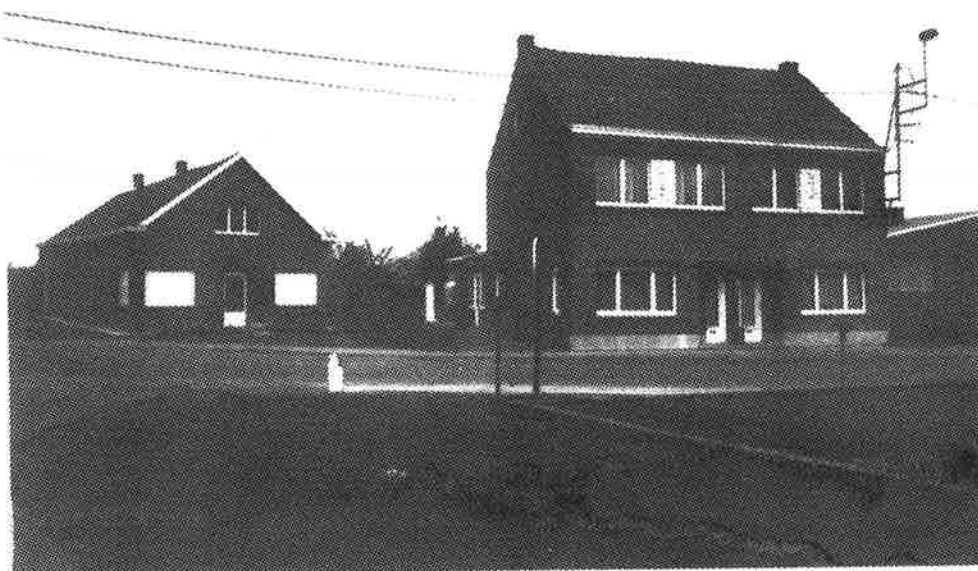
rechtover de woning van de auteur, waarin jarenlang het gezin Frans (Muske) Wellens - Rosalia Van Rompaey gewoond heeft. Omdat ze dat huis rond 1865 voorbijgestreefd vonden (het staat er al bij al nog altijd) verkochten ze het aan het jonge gezin Marc Van der Seypen - Anna De Laet, die de ouders werden van Maria Van der Seypen, die huwde met Felix Van Eersel, deze laatsten grootouders van de auteur. Terloops, de bijnaam "de Annekens", die de familie Van der Seypen en afstammelingen meekregen, komt van Anneke, zoals Anna De Laet te Hever genoemd werd.

Alhoewel de herberg van Jaak en Maria mooi gelegen was en de gelagzaal voldoende ruim had ze toch weinig klanten. De exploitanten waren wel zeer braaf en gediensstig, doch hadden een levensstijl die nogal afweek van deze van de traditionele baas of bazin. Als knaap van 9 jaar ben ik er in augustus 1934 eens binnen geweest met de "Schutters", die toen het huwelijksfeest van Valerie en Philomeen De Nutte opvrolijkten. Het was al duister want het was de laatste café van al de Heverse café's die we aangedaan hadden - We hadden er geen enkele overgeslagen. De oude Marie ontstak de petroleumlamp - het was wellicht het enige huis zonder elektrische verlichting in Hever - wat bij mij een zeer romantisch gevoel opwekte en , overweldigd door een zo talrijk en onverwacht bezoek, deed Marie zeer lang over het vullen van de pinten. Zoals vermeld had de jonge knaap van 9 jaar, die ik toen was, de ganse Heverse kroegentocht met de "Schutters" meegemaakt. Rond 9 u 's morgens waren we vanuit de Kallebeekstraat vertrokken en rond 10 u 's avonds keerden we terug. Die dag vergeet ik nooit, niet alleen omdat de grote-mensen-wereld toen nogal onverwacht voor mij een ietsje openging, maar vooral wegens de eerste en ergste indigestie die ik ooit van mijn leven gehad heb. Ik dacht dat ik er aan was en vermoedelijk heeft het ook niet veel gescheeld want ! In elke herberg had ik een reep chocolade gekregen en ik had ze allemaal dadelijk opgegeten. Drie dagen lang heb ik geen beet in mijn lijf gekregen.

Jaak en Marie tuinierden een beetje op de vruchtbare grond achter de dijk en leefden verder heel stillekens en heel heel zuinig. Zonder dat het opgemerkt werd ging de herberg van het kinderloze echtpaar, dat eerder tot een vorige eeuw behoorde, rond 1937 dicht.

Langsheen de vaart : herberg "In het land van belofte" bij Jaak van Fées.

Rechts de herberg van den Boucher.

Jaak, die geboren was in 1873, overleed in 1945 en Marie, die het levenslicht zag in 1868, hield het nog uit tot 1949. Wie de erfgenamen van het kinderloze echtpaar waren, weten we niet zo heel juist - denkkelijk de neven - wel weten we dat Jaak een broer had, die gestudeerd had en die op een bureau zat of te Brussel schreef zoals de volksmond dat toen simpel uitdrukte. Die broer was getrouwd met Pauline Bohets, zuster van de vrouw van Gust Perjan (Gust, zoon van Petrus Joannes Geets).

We moeten maar enkele stappen doen en we belanden bij

2. Bij den boucher

Den Boucher, die in zijn jonge jaren melkboer was, doch vrij snel overschakelde naar het beroep van varkensslachter, was de in 1881 te Schiplaken geboren Leon Somers. Zijn vader was boomsleunder en woonde met zijn kinderrijk gezin langs de Vaart ,iets voorbij den Bal, in het huis dat nu bewoond wordt door de familie De Punder. De vrouw waarmee Leon kort na de eeuwwisseling huwde heette Maria Van Kelst. Om enigszins volledig te zijn, de moeder van Maria was een zuster van Trees van Voaes (Haezaert op het Bosland) en Trees van Jakkas behoorde ook tot de familie.

Enkele jaren vóór het uitbreken van W.O.I. bouwde het jonge gezin het toenmalige moderne huis en begon er de exploitatie van een behoorlijk beklante herberg. Zoals in bijna elke toenmalige herberg was er een spaarkaske, maar de klanten moest men vooral zoeken onder de liefhebbers van het kegelspel want naast het huis lag een prachtige kegelbaan, die in de dertiger jaren nog veel sukses kende.

In de oorlog 40-45 of juist erna toen dochter Liza getrouwd was werd de herberg stillekens gesloten. De nog kloeke Leon die toen al weduenaar was, werd in 1960 door een auto gevat op de moordende Leuvensesteenweg en overleed aan de gevolgen van het ongeval. Het huis werd toen verkocht aan Corneel Van Camp, die het tot tweewoonst verbouwde met verhuring als doel. Het draagt thans de nrs. 170 en 172.

Zoon Henri (Rikske van den Boucher), gehuwd met Leonie Willems, overleed enkele jaren geleden. Kort nadien overleed ook dochter Liza, weduwe van Jan Van den Camp, te **Muizen**.

Als familielid kennen we nog neef Leon Somers, die steeds in de Biststraat woonde en onlangs verhuisde naar de nieuwe vleugel van Rusthuis de Ravestein.

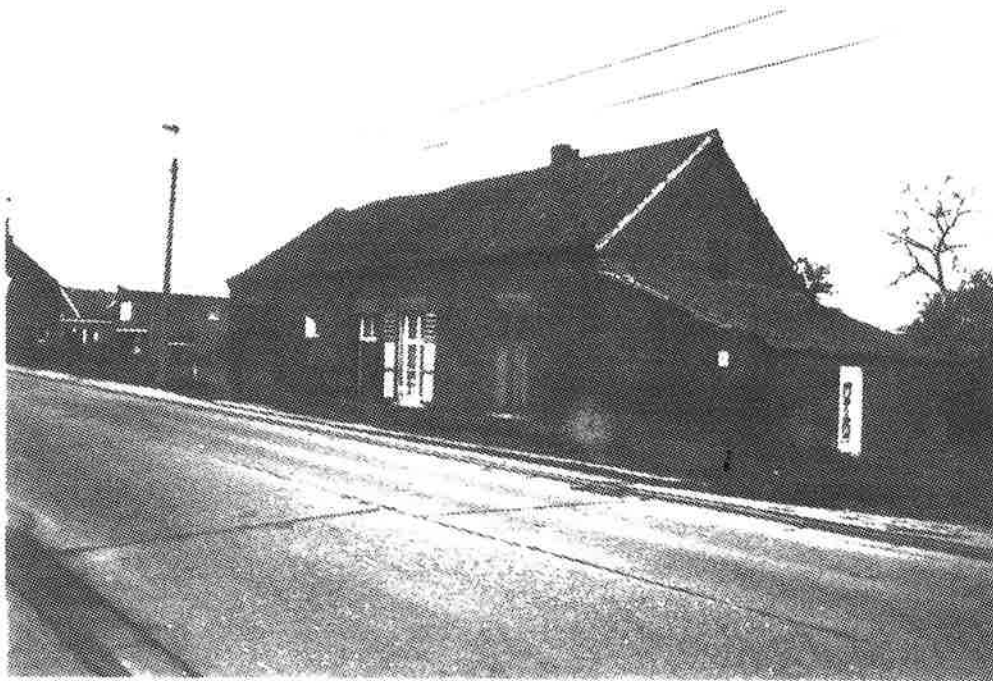
We gaan een kleine honderd meter verder (zelfde kant van de Biststraat tussen Leuvensesteenweg en Vaart) en belanden bij

3. Ceuleers - Van der Seypen

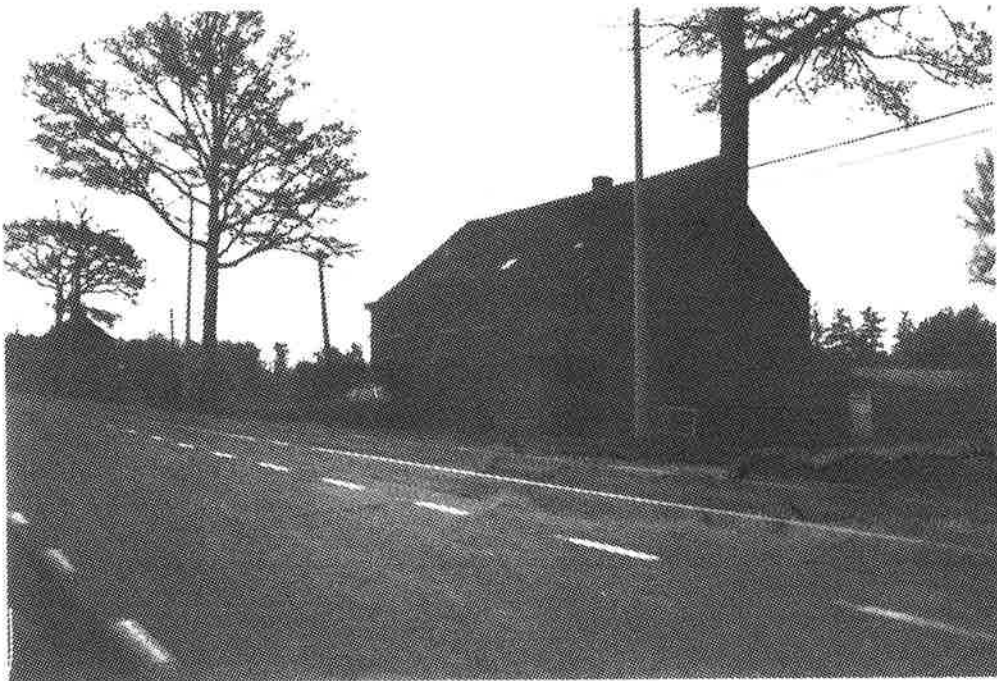
Deze herberg, die maar korte tijd vóór 1914 bestond, was gevestigd in het oude lage huis, dat thans het nr. 164 draagt en waarin Joseph Peeters nu woont. Het was en is nog steeds eigendom van baron de Jamblinne de Meux uit Rijmenam.

Louisa Van der Seypen, jongere zuster van de reeds vermelde Maria Van der Seypen (grootmoeder van de auteur) was eerst gehuwd met ene Wellens (uit de familie Vink) doch werd vrij snel weduwe. Uit haar eerste huwelijk ontsproten Regine, de latere echtgenote van de Mette van Nolle en Frans (Muske) die bij zijn huwelijk in het voormelde huis van de Annekens op het Heiken trok. Louisa hertrouwde met Henricus Ceuleers (de Keutte) uit Muizen. Uit dit tweede huwelijk van Louisa ontsproten nog vele kinderen, waarvan er enkele kort na de geboorte overleden. Anderen zijn ons als stamouders van Heverse families welbekend; Alfons, gehuwd met "dikke Mie"; Mathilde, gehuwd met bakker Pier Brems; Marie, gehuwd met biersteker Karel (Armand) Van de Sande en Leonie, gehuwd met Alfons Crols. De jongste dochter Liza, weduwe van Venantius Van Craen, wonend te Kapelle-Op-Den-Bos en het jongste kind, Albert, woonachtig op het rustoord de Ravestein, zijn nog in leven.

Vermoedelijk werd de eenvoudige herberg vrij snel gesloten wegens de te zware kinderland en de harde boerenstiel, die toch het grootste deel van de inkomsten moest leveren.

Bij Ceuleers - Van der Seypen.

Bij Iist Brieel.

Na een kleine honderd meter komen we nu aan de Steenweg, waar we eerst naar rechts afslaan om in het eerste huis rechts te belanden bij

4. Tist Brieël

Laten we beginnen met te zeggen dat het gebouw waar diens herberg ("Jeuningen" volgens de bevolkingsregisters van 1867) met danszaal gevestigd was, kort vóór of na W.O.I. gesloopt werd. Het was toen reeds zeer oud. Op de plaats waar het stond bouwde het echtpaar Jef Van Rompaey - Marie Leroy (Marie Beschein genoemd), ouders van o.a. Leontine (moeder van Fons en Jules D'Hoogh(†)) en Rosalie (moeder van Maria, Jos, Gust, Anna, Paulina en Karel Wellens) een nieuwe woning, thans het nr. 146, waarin de familie Corbeel - Steemans nu woont.

Tist Brieël, die Jan Baptiste Verschueren heette, was een telg uit de grote Brieël-familie, waarover we het verder uitgebreid zullen hebben.

Hij leefde van 1857 tot 1909 en was gehuwd met Carolina Janssens - uit de Schiplakense familie Lest- die in 1864 geboren werd en als weduwe met zoon Leon ("den Bink") nog lange jaren tot bij haar dood in 1952 in de Bieststraat woonde in een huis, aangekocht van Bruures, op de plaats waar haar kleinzonen achteraf een tweewoonst bouwden.

De herberg met een -voor die tijd- tamelijk grote balzaal op de gelijkvloerse verdieping bestond lang voor Tist er zich in vestigde, want volgens mijn moeder, die er als kind veel ging spelen, was het gebouw rond 1900 al stokoud. De exploitanten vóór Tist waren Jan Baptiste De Prins (uit de familie Kapper of Fiks) en diens echtgenote Josepha Van Hamme.

Moeder vertelde ook dat ze er dolgraag ging spelen omdat de talrijke kinderen met hun speelkameraadjes er van een absolute vrijheid genoten. Moeder Caroline was immers te braaf en te verduuldig om iets te verbieden.

We kunnen niet achterhalen wanneer de zaak juist gesloten werd, doch vermoedelijk was dit rond het tijdstip dat Tist overleed. De zaak kende een voor die tijd normaal cliënteel en de beschikking over een echte balzaal was, vooral wanneer de uitbater tot de fanfare behoorde, toen een groot voordeel.

Met speciale dagen zoals kermis of bij fanfarefeesten liep het er goed vol.

Het zou ons te ver leiden de volledige afstamming van Tist en Caroline uit de doeken te doen. Vermelden we alleen dat van de vele kinderen de zonen Rik (Langestraat 109) en Frans (G. Gezellestraat 7) nog in leven zijn en dat zonen Leon, Gust, Edward en Jaak, en dochters Leontine en Pauline overleden zijn.

We keren nu op onze stappen terug en gaan richting Mechelen, een 100 m. voorbij de kruising Leuvensesteenweg - Biststraat.

5. Bij Wannes Vink

In de omgeving van de kruising Bieststraat - Leuvensesteenweg heeft het in augustus 1914 flink gestoven. De Duitse Ulanen met hun typische pinhelm - zowat de para-kommando's van hun tijd - galoppeerden vaak in kleine groepjes vanuit Kampenhout Sas richting Mechelen ter verkenning. Zij werden dan meestal van de Vaartdijk beschoten door achtergebleven Belgische soldaten. Meestal dronken rijdend, want hun opdrachten waren aartsgevaarlijk, twijfelden ze er niet aan dat die beschietingen uitgevoerd werden door burgers. Ter vergelding van die dwaze veronderstelling staken ze ondermeer "de Ouden Barreel" en het Woonhuis met herberg van Wannes Vink in brand in het bijzijn van een tiental gijzelaars, die met geheven armen en met de rug tegen de muur urenlang het schouwspel moesten bijwonen, terwijl de geweren al die tijd op hun borst gericht bleven. Grootvader Felix Van Eersel was een van die gijzelaars en van de uitgestane doodsangst is hij nooit meer de oude geworden. Het is trouwens na deze gebeurtenis dat de bewoners van de omgeving op de vlucht gegaan zijn.

Om terug onze draad op te nemen, de bijnaam Wannes Vink was enigszins ten onrechte gegeven want het was de vrouw Marie of Mie, die uit de familie Vink (Wellens) stamde als zuster van de eerder vermelde jong gestorven eerste echtgenoot van Louisa Van der Seypen. Wannes zelf heette Schoeters, was afkomstig

Bij Wannes Vink.

Den Nieuwe Barreel bij Leon van Fikses.

van Kampenhout, beoefende als hoofdberoep de schrijnwerkersstiel en was, om het beleefd te zeggen, aan de zuinige kant, zo erg zelfs dat grootvader Felix Van Eersel, die de schoonbroer was van de jong overleden broer van Wannes'vrouw hem bijna in de haren gevlogen is wegens zijn gedraging op het begrafenismaal van die overleden man.

Het huis waarin de herberg vóór 1914 was gevestigd was van het traditionele lage type. Na de beschreven brandstichting door de Duitsers werd het na 1918 heropgebouwd zoals het er nu nog staat.

De zaak was niet ruim beklant al hadden de leden van de fanfare Albert de morele plicht er ook af en toe een pint te pakken, want Wannes was ook lid van deze "sociëteit".

Zoals in zovele herbergen werd er met de kermis gedanst in een aanpalende kamer, waarin dan enkele plaatselijke muzikanten zoals Jules van Staches (Geets) en Jaak Traekens (Janssens) ten dans speelden.

We menen dat de herberg in het kort na 1918 heropgebouwde huis niet meer of slechts voor korte tijd heropende. De zonen Rik en Staf bleven in het huis wonen, beoefenden ook de schrijnwerkersstiel en speelden in de dertiger jaren op hun harmonica vaak ten dans in de toenmalige herbergen. Kort na de dood van hun moeder huwde Staf op rijpere leeftijd met de weduwe Cauwenberghs. Die twee zonen - Staf is nog maar een paar jaar overleden - waren sympathiek als ge ze wat beter leerde kennen, maar ze leefden nogal teruggetrokken.

We steken nu de steenweg over en gaan enkele passen richting Leuven en komen aan een aaneengesloten rij van zes woningen. Op deze ruime plaats stond vóór 1914

6. Den Ouden Barreel - of Den Brieël - zoals de volksmond zegt.

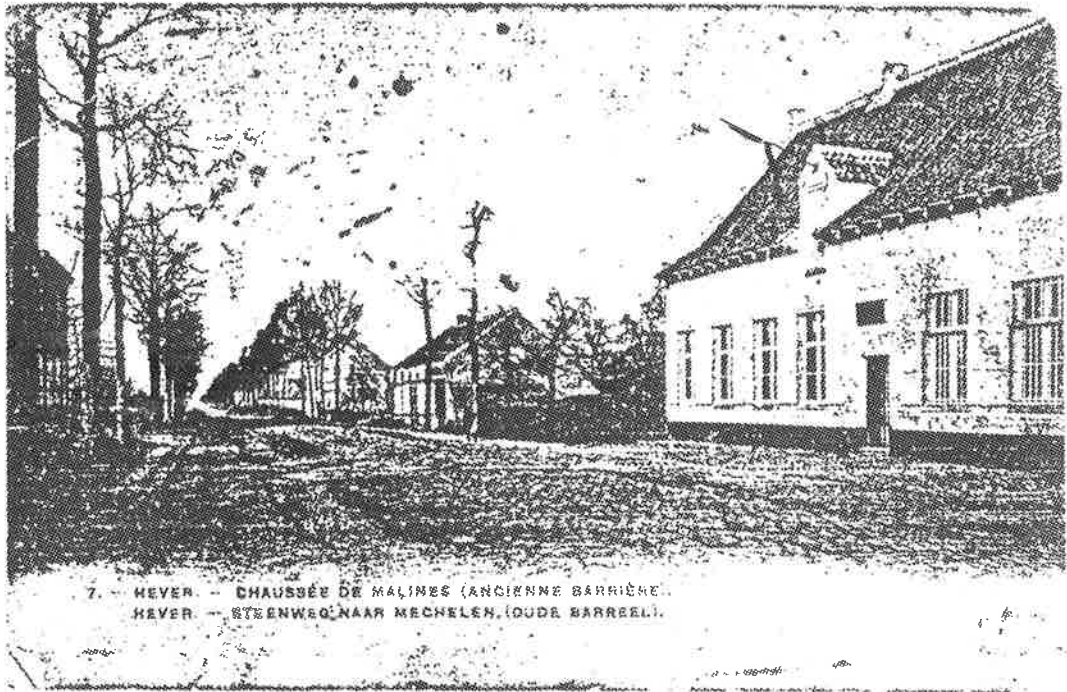
Het uithangbord "Den Ouden Barreel" wijst er op dat deze doening of 'afspanning' zoals dergelijke handelszaken ook genoemd werden behoorlijk oud moet geweest zijn. De Steenweg Leuven-Mechelen werd in de periode 1750-1760 aangelegd ten behoeve van de reizende bevolking en om de kosten te

recupereren werd tol geëist van de gebruikers. Daartoe werden op de plaatsen waar toegangswegen op de steenweg uitkwamen barrelen geplaatst die maar opengingen als het tolgeld betaald werd. Het is logisch dat dichtbij zulke barrelen specifieke handelszaken opgericht werden die voeding, drank en logies konden verstrekken aan de toemaals traag vooruitkomende reizigers en aan hun paarden. Onze "oude barreel" zal ongetwijfeld in die optiek opgericht geweest zijn, doch na het verdwijnen van die tolbarrelen en het schaarser worden op de wegen van reizigers (latere opkomst van het treinverkeer) aangepast worden zijn aan de behoeften van het gemeentelijk ontspanningsleven. Van minstens ca. 1860 beschikte de Oude Barreel dan ook over een ruime beneden balzaal en een ruime gelagzaal terwijl een gedeelte van het ruime complex dienstig was als droogmaalterij.

Omstreeks 1860 werd de Ouden Barreel het lokaal van de in 1854 opgerichte fanfare Albert.

Oorspronkelijk was die fanfare bij de Kalot in de Bieststraat gevestigd (die herberg wordt later besproken) doch na een ruzie die splitsing tot gevolg had, ging fanfare Albert naar den Ouden Barreel en trok de afgescheurde groep die fanfare "Vrijheid en standvastigheid" werd naar de herberg van "de grote Wauters" aan de statie. In die tijd waren de Bieststraat tussen de vaart en Nare Tist en het aanpalend gedeelte van de Leuvensesteenweg het amusements-centrum van Hever. Dat zal duidelijk blijken als alle er gevestigde herbergen beschreven zullen zijn. In dat centrum was den Ouden Barreel ongetwijfeld het klokkenhuis want er was altijd iets te doen.

De exploitanten op het einde van de 19e eeuw waren Joannes Emmanuel Verschueren en echtgenote Maria Caroline Troukens die voor een zo talrijke kroost zorgden dat de fanfare Albert er lange jaren grotendeels door gestoffeerd werd en dat de "Brieëles familie" een begrip werd in de Heverse samenleving. Het opsommen van alle afstammelingen (de achterkleinkinderen zijn nu al grootvader of-moeder) zou tientallen bladzijden vullen.

7. HEVER. — CHAUSSÉE DE MALINES (ANCIENNE BARRIÈRE).
 HEVER. — STEENWEG NAAR MECHELEN (OUDE BARREEL).

De oorspronkelijke Ouden Barreel.

De huizenrij gebouwd na 1918 op de
 plaats van de Ouden Barreel.

Stamvader Joannes Emmanuel werd geboren in 1825 en overleed in 1880. Zijn echtgenote Caroline werd in 1833 geboren en overleed in 1917. Joannes Emmanuel was een zoon van een gewezen Heverse burgemeester.

Toen de "historische" doening in augustus 1914 door de Ulanen in brand gestoken werd (waarom toch!) in het bijzijn van de gijzelaars werd ze geëxploiteerd door stammoeder Caroline en de ongehuwde dochter Theresia doch zoon Jaak die niet veraf woonde was veelal aanwezig en beredderde er veel.

Na 1918 werd de zaak spijtig genoeg niet meer heropgebouwd. De kinderen-erfgenamen die moesten heropbouwen om de oorlogsschade te kunnen trekken, verkozen immers 6 aaneengesloten woonhuizen op de grond te bouwen en die dan individueel te verkopen. De ruïnes van den Ouden Barreel hebben er tijdens de jaren 1914 - 1918 lang gelegen.

Omdat de familie Verschuieren (de Brieëles) te Hever zo gekend is loont het de moeite een beknopt afstammingsrelaas, beginnend bij Joannes Emmanuel en Caroline te citeren. Deze hadden elf kinderen waarvan er twee op jeugdige leeftijd overleden. Zoon Ferdinand (Nante genoemd), de oudste, emigreerde naar Brussel. Dochter Marie (Mie genoemd) huwde met Guillaume Geets en leefde welstellend in het herenhuis in de Bieststraat dat thans het nummer 160 draagt. De niet lang geleden overleden Edgard Geets was een kleinzoon. Over zoon Tist hebben we het al gehad.

Leon Verschuieren uit de Bieststraat is een kleinzoon.

Zoon Leopold (Polle) exploiteerde lange jaren het latere lokaal van fanfare Albert aan de statie. Diens zoon René is nog in leven. Dochter Thérésia bleef ongehuwd en was in 1914 nog in den Ouden Barreel. Dochter Mathilde huwde met Sooi Servranckx (Sooi Van Nantes), de grote boer uit de Bieststraat.

Ze overleed op jonge leeftijd. Zoon Jaak huwde met Fien De Prins (Fien Van Fikses) en vestigde zich een eindje verder op de Leuvense steenweg, richting Mechelen. Michel Verschuieren van Anderlecht en diens broer senator Karel zijn kleinzonen van Jaak. Zoon Victor (Tore) huwde met Pauline Janssens, zuster van de vrouw van zijn broer Tist en vestigde zich in de Stationsstraat tussen spoorweg en Leuvensesteenweg.

Adjutant Warreke was zijn zoon. Frans, de jongste, huwde met Maria Verschueren uit de Neerstraat en vestigde zich in de toenmalige Neerstraat (nadien de Meester de Ravesteinstraat). Meester René Verschueren, niet lang geleden (1985) overleden, was één van zijn kinderen.

We steken nu gewoon de Bieststraat over waar ze uitmondt in de Leuvensesteenweg en belanden bij

7. Herberg in "den nieuwen barreel" bij Leon Van Fikses.

Deze herberg gevestigd in het nog bestaande huis waarin begrafenisondernemer Louis Van Camp en zoon thans wonen is bij de huidige generatie beter gekend als de café van Sta Winkelmans (Constant Van der Aerschot).

Daarover straks meer.

De exploitanten rond de eeuwwisseling waren schrijnwerker Leon De Prins, zoon van een man die Fiks (Joannes Victor) genoemd werd en daarom Leon Van Fikses genoemd en zijn echtgenote Maria Clauwaert (Mie Brak genoemd).

Om het nog duidelijker te maken.

Vader Fiks De Prins was een broer van Kapper De Prins en zoon Leon waarover wij het hier hebben was een broer van Tine Van Fikses gehuwd met ene Schauvaerts en van Fien Van Fikses, gehuwd met de eerder vermelde Jaak Brieël (Verschueren) ontvanger van de Kommissie.

Volgt ge nog ?

Echtgenote Maria Clauwaert die afkomstig was uit Opwijk was een echte dame zoals er toen te Hever weinig waren. Mooi, groot en elegant als ze was, was ze bovendien geletterd en sprak ze ondermeer perfect Frans. Om die reden en ook omdat Leon tevens een vlotte kerel was, had de herberg een goed en ruim cliënteel en had ze bovendien regelmatig logies-gasten van standing want er waren een paar logeerkamers in het huis.

Die mooie droom duurde echter niet lang want om een reden die toenmaals te Hever algemeen gekend was maar thans praktisch niet meer, (daarom vertellen wij het ook niet), vertrok Leon vierklauwens met echtgenote en zoon Victor (Tore) naar Lebbeke (dat was in 1913), waar ze nog geruime tijd zouden gewoond en geleefd hebben.

We weten niet of zoon Victor nog leeft (hij werd in 1901 geboren) maar te Hever wordt verteld dat een zoon van die Victor geneesheer geworden is.

In 1913 namen de jonggehuwden Constant Van der Aerschot en Leonie Van der Auwera de herberg over die in 1914 gespaard bleef. Tijdens de oorlogsjaren 1914-1918 was Constant tevens dienstdoende onderwijzer in de gemeenteschool, oefende daarna kortstondig nog enkele beroepen uit en werd einde der twintiger of begin der dertiger jaren definitief maalter. De herberg die een zekere standing had (ze lag merkkelijk hoger dan de steenweg) was goed beklant. Het buitenterras langs de steenweg kende in de dertiger jaren in de zomermaanden veel succes van de talrijke ééndagstoeristen die per fiets naar Hofstade reden. Uiteraard lesten de boeren die naar de molen kwamen er graag hun dorst.

De molen en de gekasseide ruimte ervoor waren een belangrijke speelplaats voor de toenmalige knapen uit de omgeving waartoe ondergetekende behoorde.

Vooraf in de jaren dat zoon Frans de molen feitelijk runde, was het er aangenaam en werd er verteld en gespeeld.

Kinderen mochten toen veel, zelfs bij burens want nergens was er gevaarlijke luxe en de volwassenen konden veel verdragen. De jeugd had toen ruimte zat waaronder alle buurwoningen en alle straten. Constant overleed nog vrij jong in begin der vijftiger jaren. De maalterij werd toen door René Hannes overgenomen.

Echtgenote Leonie exploiteerde de herberg nog tot het begin der zestiger jaren menen we, waarna Louis Van Camp er zich vestigde. Leonie bereikte een hoge leeftijd bij dochter Madeleine. De zeven kinderen, nog allen in leven, zijn door de huidige Heveraars nog voldoende gekend.

Wordt vervolgd.

Georges Wouters.

EEN LID VRAAGT RAAD ...

Vanwege ons geacht lid, dhr. Lion, eigenaar van een oude woning te Schiplaken, kregen we volgend schrijven:

Dhr Robert KORTEN,
Voorzitter Heemkring Ravensteyn,
Kallebeekstraat 30,
2980 Boortmeerbeek (Hever)

Mijnheer,

Betreft : Restauratie historisch pand
Vaartdijk nr. 5 te Hever-Schiplaken.

Nu de dijkwerken beëindigd zijn, kan er eindelijk een aanvang gemaakt worden met de restauratie van de woning Vaartdijk nr. 5.

Momenteel is de aanvoer van materialen praktisch nog onmogelijk, een probleem waarvoor ik tracht een oplossing te vinden.

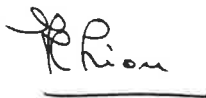
~ Het pand dat ik met eigen middelen ga proberen te restaureren is een brok historisch verleden van de kleine man, om wille van zijn karakteristieke en zeldzame situering langs het kanaal in de nabijheid van het sas.

- Het was een plaats voor oponthoud van lijntrekkers. Arme schippers konden namelijk geen paarden huren en de boten werden door mankracht voortgetrokken (drie mannen in een gareel). Onderwerp in de kunst !
- Vóór de woning lag er destijds een vlot (overzet over de vaart) in de nabijheid van de Brandeweg.
- Langsheen de dijk ligt er nog een authentieke beerput (doet denken aan de beerboeren langsheen het kanaal).
- Het was een verzamelplaats voor het jonge volk op vrijersvoeten en kanaalzwemmers. Het karhuis fungeerde als kleedkamer.
Op deze grond werden er door autochtonen vele eeuwige (trouw)beloftes gedaan.
- Het huis nr. 6 was een herberg "In Frankrijk". Een benaming die verwijst naar de vele franstalige passanten (schippers en kanaalgravers).
- Deze pleisterplaats werd druk bezocht door vaartwandelaars en hengelaars. Er werd o.a. ook aan wipschieten gedaan.

Graag zou ik vernemen of de dokumentatie van de heemkring dien- aangaande gegevens bevat. Vooraf dank !

Hoogachtend.

LION Hendrik,
Rijkenhoekstraat 53,
2980 Boortmeerbeek.

Misschien kunnen oudere inwoners van de gemeente hem de nodige inlichtingen verschaffen. Reakties worden met veel dank aanvaard.

VERVOLGREEKS : SPECIALE BOORTMEERBEEKSE OF HEVERSE FIGUREN
OF PERSONALITEITEN

5. Gemeentesekretaris Prosper Van der Hulst

Grijze kop met snor en pijp, geblokt, rechte houding, deftige kleding en een monkelende glimlach om de mond, dat is zowat de foto van de vroegere Boortmeerbeekse gemeentesekretaris Pros Van der Hulst. Wie was hij ?

De bet-overgrootvader van onze Pros, Peter Van der Hulst genaamd en gehuwd met ene Catharina Van Meerbeeck kwam zich te Boortmeerbeek over de vaart vestigen rond 1750. Hij was te Erps-Kwerps geboren in 1720, week van daar uit naar Boortmeerbeek , waar hij overleed in 1798.

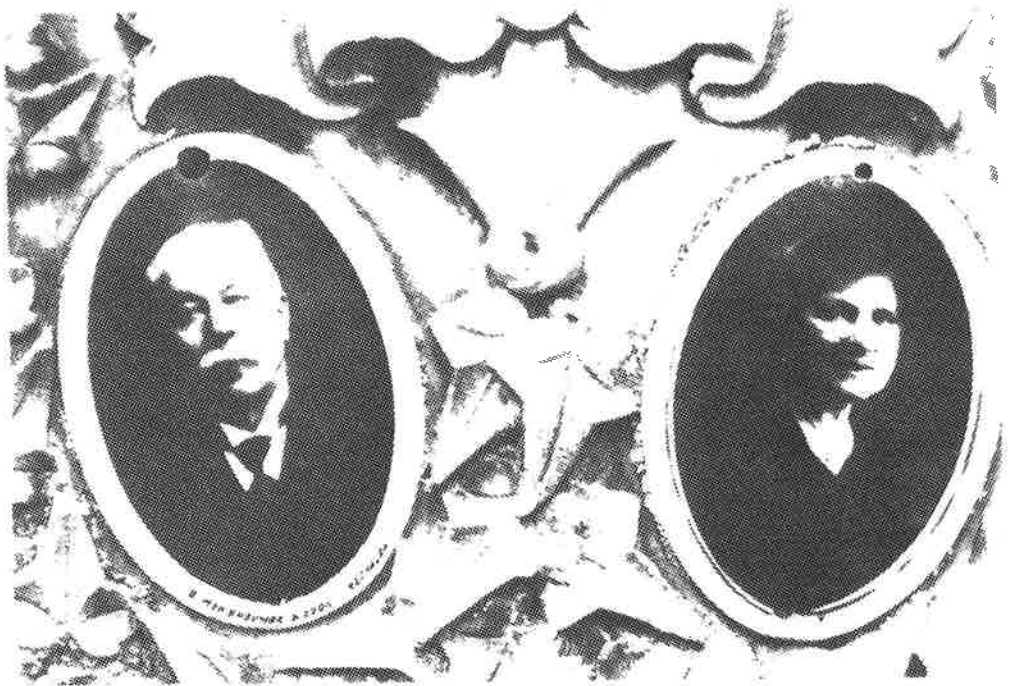
Carolus Ludovicus Van der Hulstafstammeling van Peter, geboren te Boortmeerbeek in 1805 , er overleden in 1872 en Hambrouck Anna Catharina, geboren in 1826, dochter van de sassener, waren de ouders van pros.

Vader was rentenier en gemeenteontvanger te Boortmeerbeek. Zijn gezin had nog een zoon Constant (ouder dan pros) en een dochter Leonia Joanna Hortensia (jonger dan Pros), die reeds vóór 1901 weduwe was van ene Leo Horckmans.

Tijdens haar leven was deze dochter lange tijd als handelaarster woonachtig in de Poststraat te Schaarbeek.

In 1901 verkocht die weduwe het door haar geërfde woonhuis in het dorp waarin thans de handelszaak Dits gevestigd is aan Calixtus van Schoor en echtgenote Sarah van den Eynde. Dit gezin (de man werd Calix genoemd) exploiteerde er jarenlang een winkel en onmiddellijk na W.O.II tot het einde der zestiger jaren exploiteerde dochter Octavie met echtgenoot Jules Van Rillaer er een herberg. Dit gezin geniet op de gezellige verdieping nog steeds van een welverdiende rust en laat "Dits" zoals vermeld, de gelijkvloerse verdieping gebruiken.

Pros Van der Hulst werd op 04 november 1853 te Boortmeerbeek geboren en huwde op rijpe leeftijd met een ver familielid nl. Maria Eulalie Emmerantia Van der Hulst, geboren te Kampenhout op 18 september 1873.

Prosper Van der Hulst en echtgenote.

Toen Pros op 20-jarige leeftijd de enkele dagen oude Emmerentia in haar wieg ging bekijken verklaarde hij plechtig dat hij ging wachten en later met haar zou trouwen.

Hij hield woord al had hij daarvoor later wel haar welwillende hulp nodig.

De vernieling door brand van de volledige gemeentelijke administratie in 1914 maakt het moeilijk te achterhalen wanneer Pros juist als gemeentesekretaris aangesteld werd doch het is bijna zeker dat het onder het burgemeesterschap (1896-1916) van François Brancart gebeurde. Het wordt trouwens geloofwaardiger als men weet dat de echtgenote van de burgemeester Philippina Van der Hulst heette. Wij kunnen er dus van uit gaan dat Pros omstreeks 1900 op ca. 47-jarige leeftijd aangesteld werd.

Aanvankelijk woonde Pros met zijn echtgenote in het na 1945 afgebroken kasteeltje van Pouillet in de Beringstraat, doch vóór 1914 liet hij het huis bouwen aan de Wespelaarsebaan, thans nr. 24, dat later aangekocht werd door Serafien Cloetens en echtgenoot. De auteur kent dat huis goed want einde 1950 heeft hij het zelf willen kopen.

Pros was een voorbeeld van een correcte en nauwgezette ambtenaar. Hij was voor iedere inwoner even gedienschtig en vriendelijk doch voor foefjes of leugens moest men bij hem niet zijn. Alhoewel hij steeds piekfijn uitgedost liep, blijkt hij een eenvoudig man geweest te zijn en gedroeg hij zich nooit als een bevoordeelde in de maatschappij, wat voor een gemeentesekretaris in die tijd niet moeilijk was.

Met de dorpspolitiek kon hij zich als sekretaris niet veel inlaten maar hij leunde van ca. 1900 af wel bij de groep Van Gorp aan, die ontstaan was na de te Boortmeerbeek nog niet helemaal vervaagde Java-histroie.

Als intellectueel zal hij de oorsprong en draagwijdte van die "grote" Boortmeerbeekse vete waar nog zoveel meer of minder gefantaseerde verhalen over circuleren, objectief kunnen beoordelen hebben. Misschien behoorde hij ook wel tot de financiële slachtoffers van het Java-avontuur ?

Al bespeelde hij zelf geen instrument, toch was hij een fervent aanhanger en lid van de fanfare "Onder Ons" en fungeerde in dat midden vooral als tekstschrijver en animator.

De enige ontspanning van Pros na de dagtaak en op zondag bestond uit het rustig herbergbezoek. Alhoewel hij overal kwam en iedereen met naam en toenaam kende vond men hem meestal in zijn twee stamcafé's zijnde bij Boer Vos en bij Boske (Kwakkel) aan de Statie. Die herbergbazen behoorden samen met Dokter Van Gorp, Jef Baetens en nog enkele anderen tot zijn getrouwste vriendenkring. Zijn faam in die tijd, die nog door de ouderen gekend is, ontstond hoofdzakelijk uit zijn optreden als volksdichter en sappig verteller. Het is trouwens die faam die ons tot het schrijven van dit artikeltje geïnspireerd heeft, want zijn rustig leven zonder stormen of dramatiek kon niet genoeg stof voor een verhaal opleveren.

Zijn "Lied er Boortmeerbeekse Herbergen", dat in dit tijdschrift uitvoerig geanalyseerd werd, is een pareltje in het genre. Het is geen "verheven" poëzie maar bevat zulk een schat aan pittige gegevens en is zo eenvoudig getypeerd dat men zich bij het lezen omzeggens kan terugplaatsen naar die schijnbaar zorgeloze en gemoedelijke tijd die zwanger was van eenvoudig volksvermaak.

Voorals diegenen die nog iets van die herbergen gekend hebben of er als kind veel over gehoord hebben geeft de lektuur een zacht heimwee waarin men zich dromend kan koesteren al tastend naar de sfeer van die vervlogen tijd.

Minder gekend is zijn gedicht of liedjestekst waarin talrijke niet-inwoners, leden van fanfare "Onder Ons" bezongen werden.

Over een erin voorkomend Rijmenams gezin dicht hij :

"Suske en Vica
 waren heel gaarne gezien
 door de meisjes die graag wiegen
 al kost 't hun ne frank of tien."

Terloops, dit coupletje zat nog in het hoofd van Felix Gijbels, merkwaardige Boortmeerbeekse figuur met een schat aan herinneringen in zijn binneste en waar we het eerlang eens zullen over hebben.

Volgens mijn in die "vervlogen" dingen sterk geëmotioneerde grootmoeder (1867-1958) was Pros ook de hekeldichter van heel wat Heverse toestanden, die met kleinere dorpspolitiek te maken hadden. Het in vorig nummer vermelde "Zieleke Luis" zou ondermeer uit zijn scheppend brein ontsproten zijn.

Hij kende Hever, dat nooit ver van Boortmeerbeek af gelegen heeft, zeer goed en omdat hij daar geen gemeentelijk ambt bekleedde kon hij,

in tegenstelling tot Boortmeerbeek, de daar voorkomende kleinere kanten van de dorpspolitiek gemoedelijk hekelen .Ook bij speciale gebeurtenissen zoals gouden huwelijksjubilea die toen echter vrij zelden voorkwamen, trad hij als gelegenheidsdichter op. Van die gewrochten is echter weinig bewaard gebleven tenzij gelukkige bezitters de Heemkring daarmee eens willen verrassen en verblijden.

Niet in het minst was Pros een sappig verteller, meestal in beeldspraak, en een fervente, zij het onschuldige grappenmaker. Zijn verhalen waren niet gekruid door het gebruik van een stopwoord maar door het veelvuldig uiten van de tussenklank Prr.... Zijn typische korte omschrijvingen en volkse uitdrukkingen zijn legio. Als hij een vrouw in vër gevorderde toestand zag verkondigde hij nadien dat de fanfare een nieuwe gros-caissedragers had. Veelal getuigde hij ook van bewondering voor het vrouwelijk schoon. Zou zijn jonge echtgenote (20 jaar jonger) die als gouvernante bij hem debuteerde , doch na hun huwelijk uitgroeide tot een gedistingeerde dame ,dat geweten hebben?

Met zijn vriend Jef Baetens heeft hij eens een mooi opgevuld hazenveld in het open veld gezet. Van op een tamelijk grote afstand werd die haas vakkundig neergeknald door de fiere jachtwachter , de Witte van Loddes (wie heeft die nog gekend ?).

Pros verdroeg goed de grappen waarvan hij zelf het slachtoffer was en dat moet ook. Toen voormelde Jef Baetens uit Kongo terugkeerde had hij als geschenk voor vriend Pros een prachtige en goed pratende papegaai meegebracht. Fier als een pauw trok Pros met de papegaai huiswaarts. Al snel bleek dat Jef het beest slecht opgevoed had. Het deed niets anders dan vloeken en vuile praat uitslaan. Pros heeft hem toch behouden.

Madammeke Pros, zoals ze genoemd werd, was ook graag gezien te Boortmeerbeek. Toch getuigde ze eens van kleinburgerlijkheid wegens een zekere wrevel tegen het welslagen van een "kleinere" in de toen al evoluerende samenleving. Luister !

Als jong beenhouwer bouwde de vitale en begaafde Felix Gijbels zijn zaak op korte tijd zeer sterk uit. Er werd vooral ten huize besteld en omdat het klantenbestand steeds groeide, niet in het minst buiten de gemeente, kocht Felix in 1927 een tweedehandse auto aan. Alhoewel dat feitelijk zeer normaal was zal het toch een zeker opzien gebaard

hebben in die tijd. Voor Madammeke Pros, die een goede klant was (zij kende de kwaliteiten van het geleverd vlees), deed dat eventjes de emmer overlopen.

"Zij betaalde niet voor naft" zei ze , bleef een tijdje weg maar kwam vrij vlug terug omdat de tafelgenoegens het haalden op een tijdelijk slecht humeur dat ontkiemd werd door de materiële vooruitgang van de gewone man.

Vele van meid tot dame gepromoveerde vrouwen kenden toen, en later nog meer, die vlagen van wrevelig humeur.

Pros Van der Hulst overleed te Boortmeerbeek op 15 december 1932 of op 79-jarige leeftijd.

Hij was toen nog altijd in functie als gemeentesekretaris want zulke ambten waren in die tijd daadwerkelijk voor het leven. Men mocht wel met pensioen gaan, maar demeeesten deden dat niet. Het blijkt wel dat Pros de laatste jaren van zijn leven het meeste sekretariaatswerk thuis verrichtte.

Pros werd als gemeentesekretaris opgevolgd door de "legendarische" Frans De Vleeschauwer, die ook wel een artikeltje waard is al is het daarvoor nog te vroeg.

De opvolgingen gingen toendertijd echter niet zo snel als nu en we menen dat de Heverse Felix De Troyer een tijd het Boortmeerbeeks sekretariaat bijkomend behartigd heeft. Hij zou zelfs graag te Boortmeerbeek gebleven zijn, want de kategorie en dus ook de weddeschaal lagen er iets hoger. Burgemeester Coen zou daar echter een stokje voor gestoken hebben want Felix was een uitmuntend en moeilijk te missen ambtenaar. Te goed zijn kan dikwijls nadelig zijn in openbare dienst waar goed en slecht met gelijke munt betaald worden. Management en overheidsdienst zijn trouwens altijd vijanden geweest.

Madammeke Pros leefde nog rustig in haar huis tot 10 januari 1950. Zij werd dus 77 jaar oud. De erfgenamen kennen we niet (de overledenen hadden geen kinderen) maar als madammekede harde oorlogsjaren met voldoende comfort doorgemaakt heeft, dan zal de spaarpot wel erg geleden hebben zonder dan nog te spreken van de verschrikkelijke inflatie na 1945. Voor dergelijke oudere mensen is de oorlog vooral een financiële catastrofe geweest.

VIJFTIG JAAR LATER OF : "WAT GEBEURDE ER ALLEMAAL IN 1939 ? "(1ste kwartaal)

1. Uit de gemeente:

Geboorten (01/01 - 31/03/1939)

a. Hever-Schiplaken.

Maurits Edgard Vermeulen, Frans Selleslach; Magdalena Maria Vleminckx; Paula Frieda Philomena Hendrickx; Julien Jan Baptist Mathijs;

b. Boortmeerbeek.

Maurits Vanderaa; Juul Virginie Beullens; Georges Victor Haesaerts; Maurits Renatus Perremans; Lodewijk Jacobus Jan Baptist Berlage; Raymond Lodewijk Oscar Rits; Jannine Maria Schoeters; André Leonard Langendries; Alfons De Weerd; Maurits Jan Maria Hochsteyn;

Huwelijken

a. Hever-Schiplaken.

Lemmens Petrus Ludovicus met Geets Maria Bernardina Augustina, beiden uit Hever.

b. Boortmeerbeek

D'Hoogh Jules Arthur met Pauwels Maria Leonia, beiden uit Boortmeerbeek.

Cnops Henricus Constant Cyrillus met Budts Florentina.

Verhaeren Albert Jean met Claes Suzetta.

Overlijdens.

a. Hever-Schiplaken.

Van Aerschot Maria Virginia (1 j.); Cauwenberghs Augustijn Lodewijk (87 j.); Geets Franciscus (79 j.); Deprins Petrus Henricus (63 j.); Rits Hendrik Jozef Ferdinand (4 m.)
Cauwenberghs Henricus (64 j.)

b. Boortmeerbeek

Goossens Maria Amelia (92 j.); Vandervoort Dominique Charles (71 j.); Pijl Anna Rosalia (68 j.); Vanderaa Maurits (1 m.); Duquesne Maria Philomena (74 j.); Somers Petrus Josephus (67 j.); Vandendries Anna Maria (78 j.)

Toen Jan Lodewijk (76 j.); Van Aerschot Elisabeth Rosalia (57 j.); Verdeyen Petrus Josephus (52 j.); Coosemans Joanna Clementina (45 j.); Verdeyen Joris Jan (15 j.); Verdeyen Maria Julia (17 j.); Bogaerts Jan (68 j.); Hendrickx Guilielmus (58 j.); Bogaerts Pieter Frans (74 j.); Langendries André Leonard (1 m.).

2. Internationale gebeurtenissen:

- de emigratie van Duitse joden wordt bevorderd...
Leg dat maar eens uit. Men deed werkelijk alles om ze in het land te houden om ze ten gepaste tijden te kunnen oppakken;
- in Tunesië en Corsica waar de Franse Premier Daladier enthousiast ontvangen wordt, verzekert men de bezoeker dat Italië hoegenaamd geen expansionistische plannen heeft.
Was men er naïef of kon men er goed liegen;
- President Roosevelt vraagt het congres een extra krediet van 525 miljoen dollar voor leger en vloot.
Proficiat president. Regeren is immers vooruitzien;
- de Belgische regering besluit economische banden aan te knopen met het Franco-regime. Uiteraard.
Materialistische zaken hebben voorrang als het maar niet met communisten gebeurt;
- Van Ribbentrop dient in Warschau eisen in betreffende Danzig (thans Gdansk) en het Memelgebied. In zijn idee was Polen al lang geannexeerd;
- Hitler vervangt Reichsbankdirecteur Hjalmar Schacht door Walter Funk. Met de eerste deed hij immers niet wat hij wilde;
- Franco-troepen veroveren Barcelona. De Republikeinen zullen het nog enkele weken volhouden;
- de Duitse Rijksdag verlengt de dictatoriale volmachten van Hitler tot 1941. Hebben we nooit geweten.
We dachten dat Hitler steeds een goddelijke dictator was met alle machten;
- de Spaanse regering, verslagen, vlucht naar Frankrijk.
Vijf dagen later keert ze terug naar Madrid om van daaruit het verzet nog even proberen voort te zetten;

- Pius XI, de paus van de katholieke aktie overlijdt op 81-jarige leeftijd. "Mooie" leeftijd toen, nu niet meer;
- Frankrijk en Nederland erkennen het Franco-regime en Engeland knoopt er diplomatieke betrekkingen mee aan. De winnaar heeft altijd gelijk en is de goede;
- de echtgenote van Lenin overlijdt in Rusland op 70-jarige leeftijd;
- te Rome wordt Eugenio Pacelli tot paus Pius XII gekroond. Zal die er wel blij mee geweest zijn ?;
- Maarschalk Pétain wordt Frankrijk's ambassadeur bij de regering van Franco. Hij werd nogal rap teruggeroepen om te collaboreren;
- de negende planeet, Pluto genoemd, wordt ontdekt. Vijftig jaar later hebben we er nog altijd geen voet op gezet;
- uit schrik staat Tsjecho-Slowakije het Tsjechische gebied aan Duitsland af. Het worden de protectoraten Moravië en Bohemen. Die goede wil kon toch niet lang baten. Hitler wilde alles;
- eveneens uit schrik staat het kleine Litouwen zijn Memelgebied aan Duitsland af. Het vervolg kennen we al. Het zal nog even duren voor de Memel in Hitler komt;
- Roemenië krijgt zware economische verplichtingen van Duitsland opgelegd. Hitler begon zich meer en meer met iedereen te bemoeien;
- Franco houdt zijn intocht in Madrid. De dramatische spaanse burgeroorlog is afgelopen en dát vooral is belangrijk.

3. Nationale gebeurtenissen:

- de eerste uit Duitsland gevluchte Joodse kinderen komen in België aan. Ze zullen er niet lang kinderlijk geborgen kunnen leven;
- de regering Spaak valt over de zaak dokter Martens. Deze gewezen "inciviek" van 1914-18 toen "activist" genoemd, werd met instemming van Spaak benoemd tot lid van de Koninklijke Vlaamse Akademie voor Geneeskunde. Voor zulke figuren was België nooit erg vergevingsgezind.

De Paus (Pius XI) is dood...

PIUS XII

Leve de Paus (Pius XII)

Koning Leopold is er erg door geïrriteerd en herhaalt zijn twijfels over de "parlementaire zeden". Iets later zal hij het trouwens zonder parlement proberen.

Toch rechtlijnig !

-op 21 februari vormt Hubert Pierlot een Rooms-rode regering doch op 27 februari valt ze al. In die tijd lukte bijna niets meer. Het land was totaal verscheurd;

4. Gevarieerd "kleiner" nieuws:

-op Kerstmis 1938 en Nieuwjaar 1938-1939 lag er sneeuw.

Dat was al in tien jaar niet meer het geval geweest;

-"een verschrikkelijk gevaar bedreigt de schoolgaande jeugd" bloklettert een krant. Wat was het ?

Een overvloed aan geïllustreerde pornografische boekjes door en voor duivels geschreven. Van een oudere buurjongen heb ik er toen ook eens een mogen zien.

Het was niet veel zaaks;

-Ingenieur A.L. Van Berwaer schrijft een artikel:

"het katholicisme tegenover het verderfelijke liberalisme."

Weinig verdraagzame man !;

-de geest van Emile Vandervelde bespookt Spaak op het socialistisch congres. Toch krijgt Spaak het vertrouwen met 362.869 stemmen tegen 197.690. Wie zou die geteld hebben ?;

-met Florimond Grammens reist men van de ene gevangenis naar de andere. Hij protesteert waardig;

-Luitenant-vlieger burggraaf Eric de Spoelbergh die op 16 januari te Nijvel verongelukte, wordt op 22 januari te Wespelaar begraven na een plechtige rouwdienst met alle personaliteiten in Sint Goedele te Brussel;

-de regering overschrijdt haar kredieten en de index stijgt met één punt. Wanneer hebben we dat nog gehoord?;

-een ontzettende aardbeving teistert Chili. In en rond de hoofdstad Santiago vallen méér dan 2000 doden;

-5.500 Belgen keerden niet terug uit de spaanse burgeroorlog;

-een krant schrijft : "de dood langs de baan, snel, immer sneller". Zou die journalist nog leven ?;

-de liberale minister Dierckx, nochtans van Vlaamse afkomst, weigert in de senaat nederlands te spreken. Voorzitter Moyersoën vindt dat niet mooi;

Na het vliegtuigongeluk te Nijvel

Luitenant-vlieger Erik de Spoelbergh te Wespelaar begraven.

De begrafenis van den verongelukkigten vlieger Luitenant Erik de Spoelbergh.

Zaterdagmorgen heeft de begrafenis plaats gehad van den luitenant-vlieger burggraaf Erik de Spoelbergh, die Maandag te Nijvel het leven verloor.

delekerk, waar een bijzondere groote plechtigheid werd gehouden door Z. E. H. Bort, burggraaf en senior Minister van Oorlog. Hij is luitenant-gouverneur van Brabant, staatsminister, Cordon de Waard en heeft deze senatoren en volkswettigen mede digers woonde te H. Ma 14.

Generaal Duvivier, bevelhebber van de luchtmacht en persoonlijk vriend van den aflijvige, legde in naam van den Koning een kruis neer en het kruis van ridder in de Leopoldsorde.

Het was even na het middaguur wanneer de stier te Wespelaar aan de aarde kwam was gansh

Wespelaar rouwt.

DE AARDBEVING IN CHILI

De aarde beeft.

- oudstrijder D'Anethan probeert een aanslag op Spaak.
Hij was gewapend met een betonnen stuk staaf;
- Leon Degrelle reist naar Spanje. Was dat een voorbereidingsreis ?;
- "Vervlaamsing doorgevoerd in A.S.L.K." lazen we. Zeer geïnteresseerd en aangenaam verrast lazen we verder.
We begrepen spijtig genoeg snel dat de hoofding van het artikel ironisch bedoeld was. Bij de 67 gepromoveerde ambtenaren waren er 12 Vlamingen waarvan 11 in de laagste graad. Thans gebeurt wel eens bijna het omgekeerde;
- de wet op de betaalde verlofdagen wordt gestemd.
Volgens velen is het betaald verlof de belangrijkste uitvinding van de moderne tijden;
- er ontstaat een crisis in de Rex-familie. Senator Paul de Mont en volksvertegenwoordiger Convent nemen ontslag. Odiel Daem, leider van Rex-Vlaanderen en 4 gouwleiders (sic) worden ontslagen.
Het heeft ook te maken met dokter Martens;
- staatsminister Henri Jaspar overlijdt enkele weken nadat hij als kabinetsformateur mislukte;
- na 31 maanden spaanse burgeroorlog wordt Madrid bedreigd;
- in het nieuwe kabinet Pierlot zetelen de jonge August Deschrijver (nog in leven) en de uit Kampenhout afkomstige Willem Eeckeles:
- er gebeurt een nieuwe aanslag op het rijkspersoneel.
Het moet 5% op de wedde inleveren omdat het vastbenoemd is.
Onlangs dacht men daar opnieuw aan;
- Dr. Oscar De Gruyter, bezieler van het Vlaams toneel, overlijdt
- Lenin's weduwe overlijdt op 70-jarige leeftijd;
- Maarschalk Pétain wordt ambassadeur in Spanje. Kort nadien kreeg hij promotie;
- op zondag 5 maart om 19u.40 gebeurt op Haacht-station een verschrikkelijk verkeersdrama. De wagen met Gaston Potters aan het stuur en met zijn broer Cyriel (arts te Werchter) en zijn moeder als passagiers, rijdt in volle vaart recht door een groep mensen die op een stoep naast de Provinciebaan op de tram wachten. Zes mensen vinden onmiddellijk de dood. Vijf zijn ernstig gewond.

NET REPUBLIKEINSCHE LEGER TREKT NOORDWAARTS

WNC
NRY

in de be-
te ver-
pelen dat
land heb-
meest-
als een
uiterlijk en
overweg-
den. Hoe
men een
hand de
p en van

r gebracht
ge en de
k van de
i van land
k ver-
te in-
allemee-
n, dat de
niet voor
te weten
te weten
te weten
te weten
te weten

te weten
te weten
te weten
te weten
te weten
te weten
te weten
te weten
te weten
te weten

De nationalistes slaan hun tenten op vlak vóór de poorten van Barcelona.

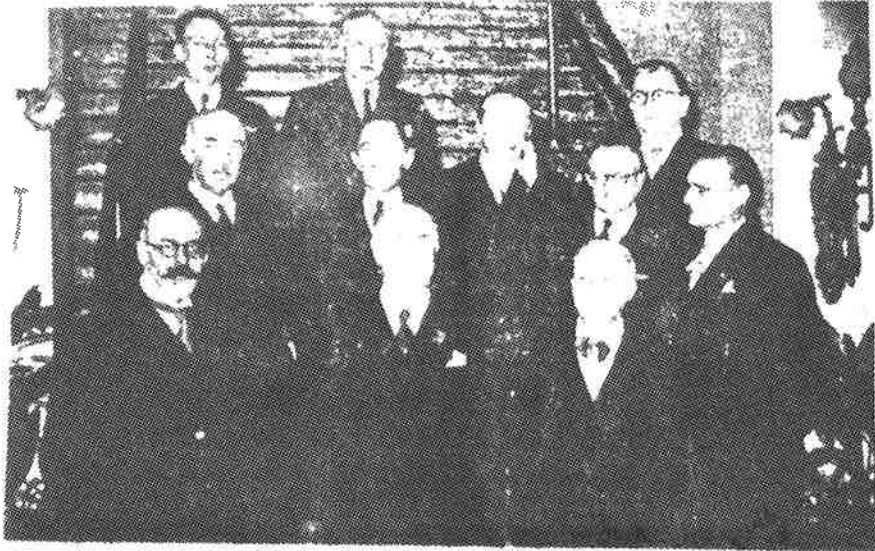
Handelingen... stude onze... de ver-
U. F. correspondent uit Perpignan... twee groepen.
... door tanks, trokken...
... werd ongetrokken, steen

De gew
Rechts de
jongste ge
schen. «H
Rijdsdag
is, maar
oprecht
menier het
Joris, zijn
gewoon
lepen. De
rechten
kerkstaal
wel — te
de Rijds
Buland
of meer i
maakt in
socialist
vraagere
een mid
hijkeche
en later
cijeren.
Het ij
woord in
rijdsdag
een rol
schieden
D.H., nu
Bergen,
aan de
het land

Voor
den 1935
Kantons

D

De Spaanse burgeroorlog

Van links naar rechts: eerste rij: heeren March, Pierlot, Soudan en Bianquet; tweede rij: heeren Denis, Guff, Wauters en de baard; derde rij: heeren De Schrijver, Heenen en Eckelers.

Toen de kabinetten nog kabinetjes waren...

Schrikkelijk ongeluk te Haacht 6 doden en 5 zwaar gewonden

Een auto in volle snelheid rijdt door een groep lieden

Het moderne verkeer eist zijn tol.

VORSTELIJKE VERLOOFDEN

Kroonprins Mohamed Reza Pahlawi van Iran en prinses Fawzia, van Egypte die Donderdag te Caïro in het huwelijk getreden zijn.

De sjah in betere tijden

De doden zijn Petrus Verdeyen uit Kampenhout, echtgenote Clementina Cooseman, zoon Georges en dochter Maria, Guillaume Hindrickx uit Brussel en Rosalie Van Aerschot van Haacht-station, echtgenote van H. Ploegaerts;
 -te Kaïro treedt Reza Pahlavi, kroonprins van Iran en latere sjah, in het huwelijk met Prinses Fawzia, zuster van koning Faroek van Egypte.

Mooi meisje volgens de foto. De prinses en haar moeder droegen 2000 diamanten. Geen wonder dat zulke heersers geen stand houden;

-de Franse massa-moordenaar van "La Voulzie", Weidman verschijnt voor de rechtbank van Versailles. Hij wordt beticht van twaalf misdrijven, waaronder zes moorden;
 -Chamberlain werd 70 jaar op 20 maart. Hij was wel wat oud om het tegen Hitler op te nemen;

- "België beleeft ernstige tijden" zegt Kardinaal Van Roey en voegt hij eraan toe: "Ons land is overgeleverd aan dorre politieke beroeringen". Nu weten we dat hij dik gelijk had;

-het V.N.V. is een gevaar voor België en Vlaanderen bloklettert een krant. Waar steunde die krant op? Wel, op een redevoering te Diksmuide gehouden, had Staf Declercq verklaard: "Reken er maar niet op, Vlaanderen marcheert niet tegen Duitsland" en nog: "België moet kapot." Wij eisen de scheiding van Vlaanderen en Wallonië. De eerste mijlpaal is de Vlaamse staatsgemeenschap onder de kroon van Saksen-Coburg".

Thans gaan we in die richting maar beiden willen het nu;

-de Nazi's roeren zich in Eupen-Malmedy-St. Vith, schrijft een krant . En wij die medelijden hadden met de mensen daar omdat ze tegen hun goesting dadelijk geannexeerd werden;

-Volk en staat, het orgaan van het V.N.V. begint nu maar een anti-semitische houding aan te nemen.

Waarom niet eerder?

Wel, in het kapitaal van de krant was veel Joods geld geïnvesteerd.

5. Sportnieuws:

-F.C. Mechelen wint met 0 - 2 op F.C. Brugge met :

Van Campenhout	Berthuelens	De Cleyn	Coppens	Andries
	Verstraeten	Rits	Patteet	
	Van den Dries		Jonckers	
	Cannaerts.			

Die ploeg speelde het ganse seizoen met soms Van de Mert in plaats van Berthuelens;

- Whit-Star - F.C. Mechelen eindigt de week nadien op 1 - 1. De vedette bij White Star is Armand Van de Kerckhove met wie de auteur nog in het elftal van de A.S.L.K. voetbalde. Toen, op ca 40 jarige leeftijd was het nog een grote;
- Karel Sijs wordt voor de Europese titel der zwaargewichten te Berlijn op punten geklopt door de Duitser Lazek. Vermoedelijk laten winnen!

-Op 23 januari eindigt het duel Beerschot (1e geklasseerd) - F.C. Mechelen (2e op 1 punt), op 2 - 3.

Er waren 10.000 toeschouwers en wij waren er ook met onze gratis kadettenkaart, gezeten op lage banken langs de zijlijn. Mag al lang niet meer.

De technisch betere ploeg van Beerschot bestond uit:

De Winter	R. Braine	Isenborghs	Ceuleers	Van de Wouwer
	De Pauw	Meuldermans	Van Alphen	
	Seys	Van den Bosch		
	Loomans.			

-De Zesdaagse van Brussel gaf volgende uitslag:

Kent ge die vedetten nog?

1. Slaats - Pellenaars
2. Buysse - Billiet
3. Kaers - De Bruycker
4. Wals - Boeyen
5. Van Schijndel - Van den Broeck
6. De Pauw - Naye
7. De Neef - Huys (uit Heffen)
8. Olmo - Guerra
9. Van Buggenhout - Van Vlockhoven

Van Buggenhout werd miljonair en zijn betere maat Van Vlockhoven reed begin van de zestiger jaren nog per koersfiets naar zijn werk van bouwvakker (veelal op de Lambermontlaan).

De Grootte Voetbalschok van Mechelen

Op de propheetse instellingen van F. C. Mechelen ging Zondag de grootste wedstrijd van het seizoen over. De twee lokale elftallen F. C. Mechelen en Beerschot A. C. door. De nage bleef met 2-1 van de bezoekers. Daarna is strijd met de Mechelse achterbode.

Er is niks nieuws onder de zon.

BELGIE-DUITSCHLAND.

Alhier de Waalsche Debride van stide van de wederlagen tegen Duitschland.

België-Duitsland : algemene repetitie op sportief vlak.

Parijs-Nizza

Archambaud (rechts), lste der algemene wedstrijd, en Bonduel, lste van den laatste rit, te Nizza gekiekt.

De Merckx van toen.

R.Maes - S. Maes, Bonduel - De Caluwé en Lapébie - Ignat gaven op;

-Yvonne Van de Kerckhove van Ostend Swimming Club verbetert het wereldrecord 500m schoolslag;

-Op 30 januari eindigt de Interland België - Duitsland op 1 - 4. Met Duitsers viel er toen niet te reasonneren. In de Belgische ploeg speelde:

Buyle	R. Braine	Isenborghs	Voorhoof	Winnepenninckx
(Daring)	(Beerschot)	(Beerschot)	(Lierse)	(Union)
P.Henry		B.Stijnen		P. Dalem
(Daring)		(Ol. Charleroi)		(Standard)
	Caelenbergh		Paverick	
	(Anderlecht)		(Antwerp)	
		Deraedt		
		(Gantoise)		

-Dezelfde dag klopt een Luxemburgse selectie België B met 5 -3.

Die ploeg bestond uit:

Jef Mermans	Berthuelens	De Cleyn	Ceuleers	Van de
(Tubantia)	(F.C.Mechelen)	(F.C.Mechelen)	(Beerschot)	Wouwer
				(Beerschot)
P.Henriet		P. Claes		Van Alphen
(S.C.Charleroi)		(Boom)		(Beerschot)
	Homblet		Jonckers	
	(Ol.Charleroi)		(F.C. Mechelen)	
		Cannaerts		
		(F.C. Mechelen)		

Vier spelers van F.C. Mechelen dus. Die club is vroeger nog groot geweest;

-De volgende weken volgen Antwerp - F.C. Mechelen 1 - 1 en F.C. Mechelen - Cercle Brugge 0 - 1 (Reus en keper Braet pakte alles), Ol. Charleroi - F.C. Mechelen 3 - 2 (Olympic was toen sterk) en F.C. Mechelen - White Star 5 -5;

-De 6e Zesdaagse van Antwerpen eindigt met :

1. Buysse - Billiet
2. Boeyen - Wals
3. Kaers - De Bruycker
4. R. en S. Maes
5. Van Vliet - De Kuysscher
6. Loncke - Huys

- 7. Lapébie - Archambaud
- 8. Bruneel - Naye
- 9. Middelkamp - J. Somers
- 10. Thyssen - Van Simaey.

-Malinois doet het niet goed meer. We lezen achtereenvolgens:
 F.C. - Daring : 1 - 1, Standaard - F.C. : 4 -3 en
 F.C. - Anderlecht : 2 - 1.

Na die match, de voorlaatste ; staat de ploeg 4e na Beerschot (ver vooruit), Lierse en Olympic Charleroi;

-Frans Spiessens, de zwarte reus uit Heindonk, wint de Ronde van Limburg en Gino Bartoli wint Milaan-San Remo waarin geen Belgen meereden;

-De rode duivels verslaan Oranje Nederland op de Bosuil met 5 - 4. Dat moet mooi geweest zijn en deugd gedaan hebben. De Waalse speler Capelle die nooit goed was tegen de Hollanders was nu prima.

Hij scoorde 3 doelpunten. De ploeg:

Isemborghs	R. Braine	Capelle	Voorhoof	Fievez
(Beerschot	(Beerschot)	(Standard)	(Lierse)	(White Star)
Paul Henry	Stijnen	Van Alphen		
(Daring)	(Ol. Charleroi)	(Beerschot)		
Van Caelenbergh	Paverick			
(Anderlecht)	(Antwerp)			
	Badjou			
	(Daring)			

-De Franse renner Archambaud wint Parijs-Nizza vóór Frans Bonduel. Het was zeer slecht weder en dan reed Bonduel steeds sterk.

Georges Wouters.

Heemkring R A V E N S T E Y N
B O O R T M E E R B E E K

Driemaandelijks tijdschrift
nr. 01 van 1989 - 3de jaargang

Inhoudstafel

Dag Mensen Allemaal	R. Korten	1
Een eeuw legaat Emile de Meester de Ravestein	J. Peeters	2
Een vondeling te Mechelen, stamvader van een nieuwe familie	F. Jacobs	7
De prehistorie op 100 km van onze deur	R. Korten	11
Nieuws van andere heemkringen		13
De Heverse herbergen vóór 1914-18 deel I	G. Wouters	14
Een lid vraagt raad...	H. Lion	29
Speciale Boortmeerbeekse of Heverse figuren : Gemeentesekretaris Prosper Van der Hulst	G. Wouters	30
Vijftig jaar later : Wat gebeurde er allemaal in 1939 (1ste kwartaal)	G. Wouters	36

Redaktie : J. Peeters en G. Wouters
m.m.v. R. Korten, F. Jacobs en H. Lion

Lidgeld : 300,-/jaar

Erelidgeld : 500,-/jaar

Financiële rekening : 068-2072401-43

D 1989/5002/01